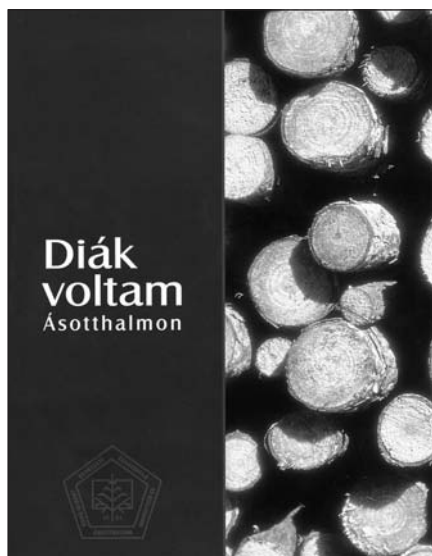

Diák voltam Ásotthalmon

A 120 éves iskola fiatal vezetőségének volt a gondolata – ahogyan az iskola igazgatónőjének bevezetője elárulja – hogy az iskola volt tanulói emlékezzenek vissza és őszintén mondjanak véleményt az ott eltöltött időkről és az ott tanultaknak a gyakorlati életben történő hasznosulásáról. Ez az elgondolás az FVM Erdészeti Közcélú Feladatokat Támogató Alap és a Kecskeméti Erdészeti Szolgálat Igazgatósága támogatásával a fenti címmel megjelent könyvben testesült meg. A könyv – amely emlékkönyvnek is tekinthető – különösen a volt tanulók érdeklődését elégítheti ki, de az erdészeti szakoktatás milyensége és minősége után érdeklődőknek is sok érdekes felvilágosítással szolgál.

A könyv három egymáshoz kapcsolódó részből áll. Az első *Andrés Pál* munkája, amely rövid összefoglalója az iskola, az évek folyamán kialakult szokások és hagyományok történeteinek. Ez egyben rövid oktatástörténet is, mert felsorolja az egymást követő és egymástól eltérő erdészeti szakképzési formákat, azok időtartamát.

A második rész az iskola 28 egykori növendékének visszaemlékezéseit tartalmazza. A visszaemlékezések 1929-től kezdődnek az utolsó diák 2000-ben végzett. A legtöbb írás az 1950-es és az 1960-as évekből származik. Az írások bemutatják az iskolai éveket, valamennyien az iskolájuk iránti hálájukat fejezik ki. Ezekben végig kísérelhetők a tantestület változásain kívül az ország történelmi változásai és azok hatása az iskolai életre. Szeretettel emlékeznek az erdőmérnök tanáraikra, akik életükkel mintát, tanításukkal szakmát, nevelé-

sükkel igaz emberi tartást adtak. Ezeket a visszaemlékezések jól tükrözik. A legtöbben azokat a tanárokat említik meg, akik a tananyagot keményen megkövezték és azokat, akik szigorú fegyelmet tartottak. A kemény napi munkabeosztást nehezen viselték, utólag mégis hálásan emlegetik, mint olyat, amely az élet nehézségeinek leküzdéséhez erőt adott. A tanárok meggyőződéssel vallották, hogy az új nemzedéket azok szeretik igazán, akik kemény, de szerető odafüggyelssel segítik a szakmai tudásuk és jellemük kialakulását. És, hogy mennyire igazuk volt, a vallomások bizonyítják. Ugyanakkor megható szeretettel emlékeznek *Csoka Istvánné* erdőmérnök-tanárnőjükre, mint pót-édesanyjukra, aki megértő vigasztalást adott az édesanyjukat nélkülöző fiatal tanulóknak. Az idős tanáraikról sem feledkeztek meg, meglepően jó jellemzést adtak róluk. Örültek nyugdíjazásuknak, egyedül a Taki bácsinak emlegetett *Takács Ferenc* eltávozását sajnálták.

Az iskolát végzettek a gyakorlati életben iskolájukra szívesen nem hozták, a végzettek legtöbbje mint kerületvezető erdész teljesített szolgálatot, voltak, akik továbbtanulva erdőmérnöki diplomát szereztek. A rendszerváltás után többen

önálló vállalkozásba kezdtek, amit az erdők privatizációja is elősegített.

A könyvet a szövegek között hatalmas fényképanyag teszi még értékesebbé, amelyek az egyes évfolyamok életében előfordult eseményekről készültek.

Az emlékkönyv harmadik része a Szakiskola 1937 és 2000 között készített tablóiinak teljes sorozatát közli. A könyv értékét tovább emelte volna, ha az oktatás megindulásától 1937-ig a végzetek nevei megtalálhatóak lennének. (Az 1937. utániak a 115 éves emlékkönyvben megtalálhatók.) Ennek főként az „erdészdinasztiák” örülnének.

Reméljük, hogy az iskolavezetés a múlt megbecsülése mellett a szakoktatás fejlődését biztosító feladatait a jövőben is sikerrel fogja megoldani, és ehhez kívánunk sikeres tevékenykedést és mondunk köszönetet eddigi munkájukért.

Végül egy személyes megjegyzésem. Köszönöm azokat az örömteli órákat, amiket a könyv olvasása nekem adott. Összevettem az esztergomi és ásotthalmi emlékeimmel és sok-sok hasonlóságot találtam.

A könyv beszerezhető: Bedő Albert Középiskola, Erdészeti Szakiskola és Kollégium

6783 Ásotthalom, Kiss Ferenc krt. 76.

Telefon/Fax: 62/291-522

Dr. Kollwenz Ödön

Erdészek az expón

Ez év októberében is megrendezésre került a Mátra nyugati kapujában a **Pásztó Expó.**

Három évvel ezelőtt beszélték rá az erdészetet, hogy vegyünk részt a regionális kiállításon és vásáron. „Az erdészeknek ott a helye” – mondták, hiszen Nógrádban a legmagasabb az erdősültség, a régió életében az erdő, a zöld meghatározó körülmény.

A kollégáknak is tetszett az ötlet és

Fényképen az expós stáb: Szabó Lajos, Somay Gergely, Váczi Károly, Vámos Károly

összeállt a Bátönyterenyei Erdészeti expós stábjá. Megterveztük az erdészeti standot /2 x 6 m /, szétosztottuk a szokványosnak nem mondható feladatokat, és nagy lelkesedéssel nekiugrottunk a melónak. Az eredmény nem maradt el. A város különdíját az erdészek kapták meg. Az erdészeti stand egy üde színfoltot jelentett a vásárbán. Mi elsősorban nem termékeket mutattunk be, hanem magát az erdészeti tevékenységeket: erdőművelés, fahasználat, csemete- és dísznövénytermelés, vadászat, közjóléti tevékenység stb.

Az idén a standon három kiemelt gondolat jelent meg:

- Az erdő közérdek
- A fa környezetbarát anyag
- A fa megújuló energiaforrás

Úgy érzékelem, hogy térségünkben az utóbbi időben jobban számon tartják az erdészetet, kicsit jobban odafigyelnek az erdőre, az erdészetre.

Szabó Lajos
erdészvezető